

[Fr. Kristiansen.]

roder jorden op og ødelægger græsvæksten, og jeg er fuldstændig enig med det ærede medlem hr. Krarup i, at det ikke på nogen måde tangerer dyrplageri, når disse ringe sættes rigtigt ind, nemlig ikke lige midt på næsen, hvor der vistnok findes flest nerver; så er det en operation, som dyrene ikke mærker stort til.

Jeg er enig med de øvrige ordførere med hensyn til kupering af heste. Jeg synes, vi med denne lov skulle nå frem til, at kupering i almindelighed bliver forbudt. Det når vi i og for sig også, men jeg synes, vi burde bort fra de undtagelsesbestemmelser, der findes i lovforslaget. Jeg kan ganske henholde mig til, hvad det ærede medlem hr. Krarup sagde om forbudet mod kupering i Tyskland og Sverige. Der er kun Holland og Belgien tilbage, som ikke har forbud mod kupering; det er måske kun et tidsspørgsmål, hvornår forbud gennemføres dér, og jeg synes ikke, vi absolut skal være bagefter her i Danmark.

Så er der § 10, stk. 2, der omhandler kupering af hvalpe. At der skal tilkaldes dyrlæge ved kupering af hvalpe, finder jeg ligesom det ærede medlem hr. Krarup ganske urimeligt. Jeg har så tit selv været med til det — ja, der behøves ikke mere end een til det arbejde —, og når man med et barberblad snitter halen af på en otte dage gammel hvalp, giver den kun et lille pift fra sig; det er et radikalt snit, der ikke generer den stort. Derimod skal man selvfølgelig ikke bære sig ad som den mand, der mente, det var synd at tage det hele på een gang, og derfor af misforstået dyrevenlighed tog 1 cm daglig.

Hvad angår § 15, der omhandler dyr, som er kommet til skade eller er meget syge, mener jeg, at det, som allerede påpeget, er forkert, at politiet skal indblendes i dette forhold. Dersom et dyr kommer alvorligt til skade, eller det er i høj grad tvivlsomt, om det kan helbredes, og sygdommen er forbundet med stærke smerter, mener jeg, det må være en sag, dyrlægen kan afgøre, om dyret skal dræbes. Det bør ikke være sådan, at man er nødsaget til at afvente forsikringsselskabets godkendelse af, at dyret slås ned; der kan medgå for lang tid dertil. Ansvarret må være dyrlægens, og dersom man ikke mener, at een dyrlæge er nok, kan man måske overveje, om der bør være to dyrlægers samstemmende udtalelser om, at dyret ubetinget skal slås ned.

Det er sikkert rigtigt, at de straffebestemmelser, vi har i den gældende lov, er

altfor lempelige; det har tit oprørt den almindelige retsbevidsthed, at dyremishandlere er sluppet med en latterlig mild straf. Men jeg er ikke helt enig med det ærede medlem hr. Elmquist, som mener, at dette punkt er det vigtigste i lovforslaget. Det er et meget vigtigt led, men de forskellige bestemmelser, der angår menneskers forhold til vore medskabninger dyrene, er også i høj grad et vigtigt punkt i det foreliggende lovforslag.

Jeg finder det rigtigt, at retten til at eje, bruge og omgås dyr kan fradømmes en mand, der er blevet dømt for dyremishandling eller efter tidligere at have gjort sig skyldig i dyrplageri påny overtræder loven.

Jeg er ikke enig med det ærede medlem hr. Elmquist i hans utilfredshed med eller forargelse over § 20, der angår forældres, værges og husbonds ansvar overfor inhuman behandling af dyr, begået af børn under 15 år, der er undergivet deres tilsyn. Jeg synes, at hvis noget sådant sker med den pågældendes vidende, og uden at han forhindrer det, bør han have samme strafansvar, som hvis han selv havde udført misgerningen. Dersom det sker ved grov uagtsomhed, er det derimod rimeligt, at straffen nedsættes. Men jeg er ikke jurist og er derfor ikke i stand til at bedømme, om der er mulighed for mindre straf. Ellers synes jeg nok, det er rimeligt, at straffen bliver mindre, men hvis det sker med hans vidende, uden at han forhindrer det, synes jeg, han er lige så strafværdig som den mand, der selv udfører det.

Til slut skal jeg bare sige, at jeg finder også, det var rart, om vi kunne nå frem til den mest humane affivningsmåde i sin helhed. Vi har det allerede nu for større kreaturers vedkommende, måske bortset fra den schächtning, der finder sted. Det, vi i fjor så på Holbæk svineslagteri, fandt udvalget meget tiltalende, i modsætning til den fremgangsmåde, vi så et andet sted, at svinene blev hængt op i bagbenene og først efter nogle sekunders eller minutters forløb fik det dødbringende stik.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til hurtig gennemførelse her i tinget.

Justitsministeren (Busch-Jensen): Jeg takker alle de ærede ordførere for den modtagelse, de har givet lovforslaget. For mit eget vedkommende var jeg ikke i tvivl om, at lovforslagets enkeltheder kunne give anledning til forskellige bemærkninger, sådan som det jo er sket her. For